

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 3. maj 2012

IVR/ J.nr. 2012-2298

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. april 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 239 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL)

Spørgsmål nr. 239:

”Ministeren bedes redegøre for erstatningsansvarslovens eventuelle dækning af behandlingsskader opstået ved ambulans behandling og døgnbehandling af alkoholmisbrugere og stofmisbrugere i henhold til servicelovens § 101.”

Svar:

Servicelovens § 101 vedrører den sociale behandling af stofmisbrugere. Ambulans behandling og døgnbehandling af alkoholmisbrugere er omfattet af sundhedslovgivningen og ikke servicelovens § 101.

Eventuelle behandlingsskader opstået ved den sociale stofmisbrugsbehandling efter servicelovens § 101 er omfattet af dansk rets almindelige erstatningsregler, som hører under Justitsministeriets ressortområde.

Justitsministeriet er til brug for besvarelsen af spørgsmålet fremkommet med følgende bidrag, som jeg kan henholde mig til:

”Efter dansk rets almindelige erstatningsregler er det en betingelse for at få tilkendt erstatning, at der foreligger et ansvarsgrundlag – der stilles normalt krav om, at skadevolderen har forvoldt skaden ved forsæt eller uagtsomhed – og at skaden har medført et økonomisk tab. Derudover skal der være årsagsforbindelse mellem den skadegørende handling og den indtrådte skade. Endvidere skal den indtrådte skade have været påregnelig (adækvat).

Erstatningsansvarsloven indeholder dansk rets almindelige regler om udmåling af erstatning for personskade og tab af forsørger. Loven finder bl.a. anvendelse ved udmåling af erstatning i tilfælde, hvor der efter almindelige erstatningsregler findes en ansvarlig skadevolder.

I erstatningsansvarsloven opregnes de forskellige tabsposter, der kan kræves erstattet ved personskade. Det drejer sig om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredelsesudgifter og andet tab som følge af skaden, godtgørelse for svie og smerte samt for varigt mén og erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne. Har skadelidte været udsat for en retsstridig krænkelse, kan der endvidere tilkendes godtgørelse for tort mv., jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Det er som anført oven for en forudsætning for at pålægge en skadevolder erstatningsansvar, at der foreligger det fornødne ansvarsgrundlag. Dansk rets almindelige ansvarsgrundlag er den såkaldte culperegulering. Culpareglen indebærer, at skadevolderen kun er ansvarlig for skader, som forvoldes ved en objektivt set uforsvarlig adfærd, som kan tilregnes skadevolderen som forsætlig eller uagtsomt. Skadevolderen kan således i almindelighed alene blive gjort erstatningsansvarlig, hvis det kan bebrejdes den pågældende, at skaden er sket.

Det er endvidere en betingelse for at ifalde et erstatningsansvar, at der foreligger den nødvendige forbindelse mellem den indtrådte skade og det ansvarspådragende forhold. Erstatningsansvar forudsætter således, at der er årsagssammenhæng mellem den skadevoldende adfærd og den pågældende skade.

Herudover forudsætter et erstatningsansvar, at der foreligger såkaldt adækvans (påregnelighed). Herved forstås, at den ansvarspådragende adfærd skal kunne have forøget risikoen for, at den pågældende skade indtræder. Skader, der er helt atypiske eller tilfældige i forhold til den risiko, som skadevolders adfærd har fremkaldt, falder dermed uden for erstatningspligten.

Endelig er det en betingelse for at rejse et erstatningskrav, at skadelidte har lidt et økonomisk tab som følge af den skadevoldende handling eller undladelse.”

Karen Hækkerup

/ Ina Vang Runager